

което вый недавате вниманіе. Сичкитѣ человѣци имѣтъ єдно лице, єдинѣ нось, двѣ очи, єдни уста, єднѣ брадѣ, мустаки, и ланиты (бузы); при сичко туй, тѣзи сѣщы части, направлены комай по єдинѣ начинѣ, сѣ только разны, щото нема два человѣка сѣвършенно да си приличать. Дѣ є този работникѣ, който щеше да може да тури єднѣ таквази разнообразность въ своитѣ дѣла?

ГРОЗДАНА.

Наистина, учителко, имате право да кажете, чє ный сме обиколени сѣ чудеса, на които ный и не мыслимъ. А умоветѣ сѣщо тѣй ли сѣ различни както лицата?

УЧИТЕЛКА.

Да, драго, творецѣтъ, който направи сичкитѣ тѣзи нѣща, можеше да направи безчисленно още и другы, които да си не приличать єдни на другы. Но врѣме є да ся раздѣлимъ, чеда мои; разсѣждавайте по нѣкой пѣтъ възъ сичкитѣ тѣзи нѣща, туй ще ви даде причинѣ да ся чудите за прѣмѣдростьѣ и знаніето на сѣздателя.

ДВАЕСЕТЪ И ПЪРВЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День деветнаесетый.

МАРІЯ.

Вый ни ся обѣщайте да сѣвършите прикаскѣтъ на принцѣ Златка.